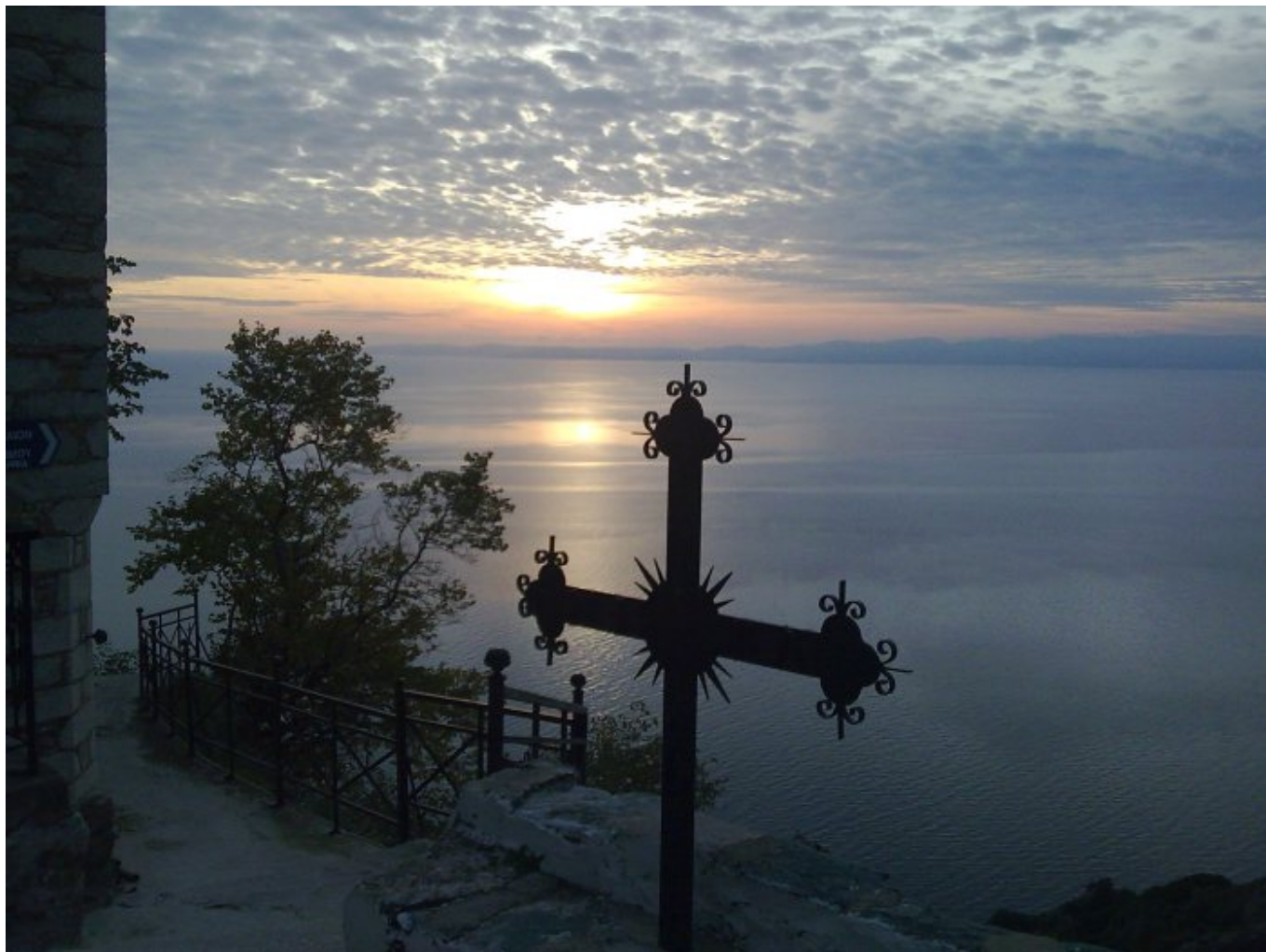
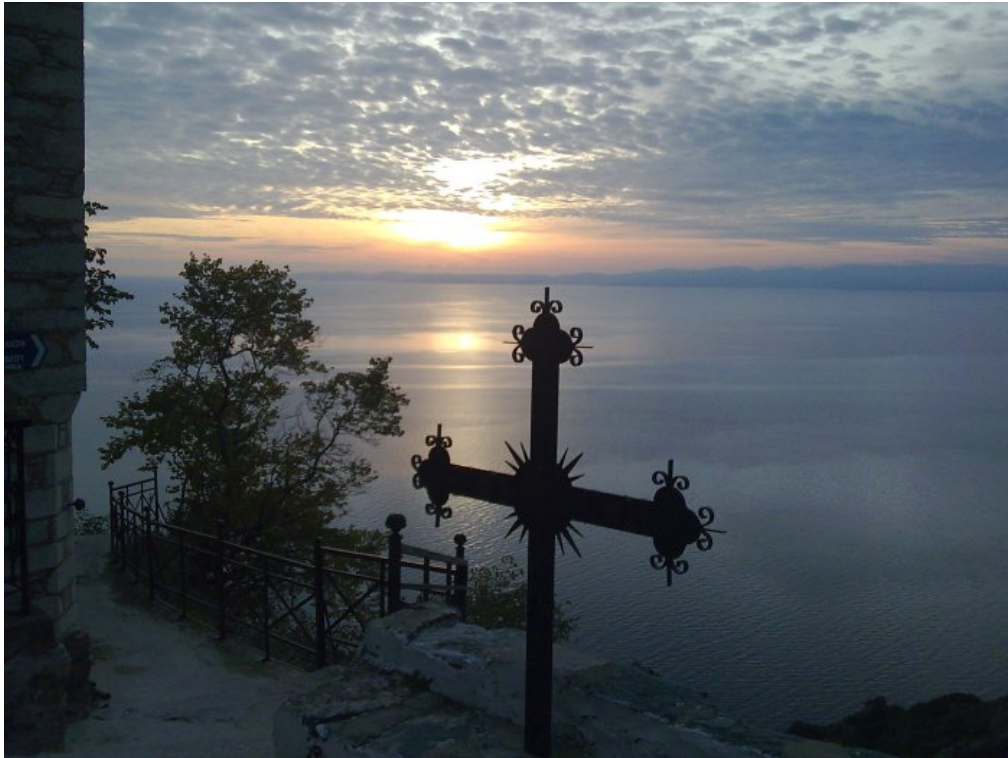


3 Δεκεμβρίου 2023

Στέφανος μοναχός ο Αμερικάνος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)





Στην Ιερά Σκήτη της Αγίας Αννης και συγκεκριμένα στην Καλύβα «Γέννησις της Θεοτόκου», με αυταπάρνηση, ασκητική ζωή και τέλεια υπακοή, έζησε σαν τέλειος υποτακτικός ο Πάτερ Στέφανος, ο οποίος ήταν κι ο τελευταίος διάδοχος στην Καλύβη αυτή και συνεχιστής της ενάρετης ζωής και πολιτείας, που είχε η ευλαβέστατη Συνοδεία του Γέροντα Γρηγορίου, πρώην Κωνσταμονίτου και του οσιότατου αρχιμανδρίτη Ιωακείμ, ο οποίος ήταν και ο Γέροντας του Μονάχου Στέφανου και επειδή είχε έρθει κι αυτός, όπως και ο Γέροντάς του Ιωακείμ από την Αμερική, όλοι τον ήξεραν και τον αποκαλούσαν «Στέφανος ο Αμερικάνος».

Ο Μοναχός Στέφανος, γεμάτος αγάπη, απλότητα και αγαθοσύνη, αφού με αφοσίωση υπηρέτησε το Γέροντά του αρχιμανδρίτη Ιωακείμ, μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του, κι αξιώθηκε να πάρει την ευχή και ευλογία του όντως αγίου εκείνου Γέροντά του, ήταν πολύ ευχαριστημένος πού πήρε αυτό το μεγάλο πνευματικό εφόδιο για κάθε πνευματικό παιδί από τον πνευματικό πατέρα και ηγούμενο του.

Μετά την οσιακή κοίμηση του Γέροντα του, ο Μοναχός Στέφανος, επειδή δεν είχε πλέον Γέροντα να υπηρετήσει, πήγαινε στα Μοναστήρια από τα όποια ζητούσε ελεημοσύνες. Ό,τι του δίνανε: Παξιμάδια, ρύζι, ζάχαρη, όσπρια και άλλα τρόφιμα και κηπουρικά, τα μοίραζε σε διάφορα άλλα Γεροντάκια, που ήταν άρρωστα και κατάκοιτα σε άλλες Καλύβες, στην Αγία Άννα, στη Μικρή Αγιάννα, στα Κατουνάκια, στα Καρούλια κι όπου άλλου βρίσκονταν άρρωστο γεροντάκι.

Το διακόνημα αυτό, ο μακάριος Στέφανος, συνέχισε σ' όλη του τη ζωή και με χαμόγελο στα χείλη, το κομποσχοίνι στο χέρι, την ευχή στην καρδιά και τον τορβά στην πλάτη, ήταν έτοιμος πάντα στην προσευχή και τη διακονία των πασχόντων αδελφών, σαν πάνοπλος στρατιώτης του «κάλου Σαμαρείτη» Δεσπότη Χριστού.

Έτσι ξεπλήρωνε τις δυο μεγάλες εντολές: Την αγάπη προς το Θεό και την αγάπη προς τον πλησίον συνάνθρωπο του, επειδή είχε βαθιά πίστη στα λόγια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού πού είπε: «Εν ταύταις ταις δυσίν εντολαίς όλος ο Νόμος και οι Προφήται κρέμονται» (Ματθ. ΚΒ' 40).

Έτσι έτοιμο τον βρήκε ο θάνατος, λίγο αδιαθέτησε και σαν το πουλάκι έφυγε από τον κόσμο τούτο, εφοδιασμένος με τις πολλές και άπειρες ευχές, πού πήρε τόσο από το Γέροντά του, όσο κι από όλους εκείνους που έθρεψε και με κάθε τρόπο βοήθησε και περίθαλψε και πήγε με παρρησία πολλή στον αγωνοθέτη Κύριο και Θεό ημών Ιησούν Χριστόν, για να λάβει το βραβείο της νίκης και να ειπεί στον δίκαιο Κριτή, εκείνα που ο Θειος Παύλος είπε: «Τον αγώνα τον καλόν ηγώνισμαι, τον δρόμο τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα λοιπόν απόκειται μοι ο της δικαιοσύνης στέφανος, όν αποδώσει μοι ό Κύριος εν εκείνη τι ήμερα ο δίκαιος Κριτής» (Β' Τιμ. Δ' 7, 8), να χαίρεται στεφανωμένος κι αυτός και να δοξάζει τον Πατέρα, τον Υιόν και το Αγιον Πνεύμα, με όλους τους αγιορείτες Πατέρες και Αγίους.

Από την ενάρετη αυτή Συνοδεία προέρχεται και έλαβε τα πρώτα πνευματικά φώτα, την πρακτική εξάσκηση στην αρετή και την ταπείνωση, κι ο ευλαβέστατος αρχιμανδρίτης Χερουβίμ Καράμπελας, ο οποίος με τη χάρι του Θεού και την ευχή του Γέροντα του, ίδρυσε την πνευματική Αδελφότητα «Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ» και την ιερά Μονή στον Ωρωπό, από την οποία αδελφότητα, πολλά πνευματικά αγαθά και ψυχικά οφέλη τρύγησε και θα εξακολουθεί να τρυγάει το ευσεβές χριστεπώνυμο πλήρωμα, όσον ο ήλιος ανατέλλει και δύει.

Ο Πάτερ Χερουβείμ, με τον προφορικό και γραπτό λόγο, πολλές ψυχές έχει αφυπνίσει και οδηγήσει στο δρόμο του Θεού, με τη χάρι του «Παρακλήτου», πολλούς έχει παρακαλέσει και ψυχικά βοηθήσει, τελευταία μάλιστα με τα ωραιότατα βιβλία του που αναφέρονται στις «Σύγχρονες αγιορείτικες Μορφές».